

הוא כחובא. אם בעיר גדולה לאלקים ק"ק פרשבורג ופה סעידאדאעלי ובכל שארי עיירות גדולות אוכלין אותו. ובקהילת עיר חדש אוסרין אותו. אנת וויסע, איה תבמתך.

ובבבל מקום שהלכה רופפת בידך פוק חוי מאי עמא דבר, וכל שכן בכהאי גוונא. ויפה כוחו דפאר רום מעלתו נ"י שלא הלך בעצת נפתולים נמהרה. יאכלו ענווים וישבעו. יתענג על ה' וחדוות ה' יהיה מעונו. וגם יפה עשה בחכמה מה שגילה את אוזני מדבר, דאגה בלב איש ישיחנה, ואיש חכם יחקרנה, לא יקרב באהלו נגע ורעה אלו לא תאוונה, אבל יראה ורע יאריך ימים יפיש חייא סגי ויסגי.

כנפשו היפה וכנפשו אוהבו הנאמן הדורש שלום תורתו.

הק' יהודא אסאד

סימן קנח

[בעניין כבוש כמבושל בבשר וחלב]

חיים ושלום וכל טוב לאהובי חתני תלמידי הרב החרוץ בנם של קדושים מורנו אהרן ביכלער נ"י.

גלילי ידיך הסודות קיבלת.

וראיתי החידושי תורה שהעלית בסוגיית טיפת חלב בחולין ק"ח [ע"א] ליישב קשיית התוספות [ד"ה דחודש] על רש"י [ד"ה מ"ט] דלא מפרש החידוש דבשר בחלב משום אי תרו ליה וכו' וטעם השמטת הרי"ף לסוגיא דאפשר לסוחטו וכו', על פי מה שכתב בתשובת נודע ביהודה קמא סי' כ"ז חלק יורה דעה דלכולי עלמא (ולר' יוחנן בחולין דף ק"א [ע"ב] פליג על שמואל בדין כבוש וסבירא ליה בכל איסורי תורה כבוש לא הוי כמבושל, אם כן מצינו למישר דשמואל ור' יוחנן אולו לסעמייהו, אי בשר בחלב לאו חידוש הוא, וילפינן מיניה טעם בעיקר דאורייתא דעלמא, יש לומר גם אפשר לסוחטו אסור, משום דלא ימלט שלא ישאר משהו בתוכו וכבר נאסר ולא

על דבר אשר שאלני הדרתו נ"י בדבר הציקארי, אם יש לחוש למה שכתבו בעלי הציטונ"ג שהוא בתערובת שומן דבר אחר.

הנה כבר איפסקא הלכה אין משגיחים בבת קיל כי לא בשמים היא וכו' ואף כי קלא אילן וקיל עלה נידף מכותב הציטונ"ג, הכי שקר אחת לבד נמצא שם, ולא מרעי אומנותיה בזה, ומסתן מי יצאו הדברים, אם על ידי ישראלים כשרים או על ידי רבנים חכמי תורה אשר מסוד ר' ליראיו נתגלה הענין בסבב או בהשגחה, הנה ליה להכותב להזכיר שם אומרו, וגם מדרכי הכשרים הוא בכל כיוצא בזה לדרוש את ד' תחילה להריץ הענין בשו"ת לגדולי הדור יתרו כי עליהם המשרה לאפרושי מאיסורא כי מי יחוש חוץ מהם, ואם כן מאחר אשר לא כן עשו המדפיסים, פשיטא מילתא טובא דלאו כל כמיניה להוציא לעז על כמה הרבה דורות שקדמונו עד היום כאילו נכשל[ו] באכילת איסור כל ישראל הכשרים חס ושלום, וכל הרבנים וכל חכמי ישראל עד הנה לא עמדו על זה ונעלם מהם, הם מלחכיר, לא יאונה לצדיק כל און כתיב [משלי יב, כא], ואמרו חז"ל [יבמות צט, ב] אפילו בהמתן של צדיקים אין הקדוש ברוך הוא מביא תקלה על ידן וכו', על כל פנים באכילת איסור דגנאי הוא להם כמו שכתבו תוספות בחולין (ו') [ה, ב ד"ה צדיקים] ובכמה מקומות, ומכל שכן דבר שנתפשט בהיתר בכל הגולה זה יותר ממאת שנים ואין פוצה פה וכו', ומגלגלין זכות על ידי זכאי וכו', ולא על ידי מחבי קורות עתים צייטונ"ג בלאט בסתם.

וזו מקרוב היה ידיד נפשי מורנו הרב משה הערצפעלד נ"י בק"ק פרשבורג וחקר על זה, והשיבו לו כי נודע להם מעיר ברין שהוא כשר גמור בלי שום חשש איסור, ועם כל זה עוד יושיבו בד"צ ישמרם צורם לעמוד על הדבר על בוריה על ידי דרישה וחקירה עוד, וביני וביני אוכלים אותו.

בכן לא מתכמה עשה הרב בקהילת עיר חדש' לאסור בעירו בסומבי מבלי **שאלה, תחילה במקום גבוה יותר, ועתה אה"ח 1234567**

סי' ט, שו"ת שבט סופר י"ד סי' ג, שו"ת מהרי"א הלוי דא י"ד סי' ע וסי' קיג, ליקיסי חבר בן חיים היה חלק שני (קה, ב ואילך) שנטה להחמיר בזה, ושו"ת מהרש"ה לנרש"ד יונגרייז מ"אדמו"ר סי' ט, ושו"ת תפארת שמואל י"ד סי' יז (ועיין באריכות במאמרו של הרב יחיאל גולדהבר ביטוחון חלק יט עמ' תשצב ואילך וחלק כ עמ' תתלב ואילך בתיאור הפולמוס, וכן עיין בזה בספר חכמי תוגריה עמ' 86 והלאה), 4. יליד פרשבורג, רב ומו"צ בסעידאדאעלי, נאמן ביתו של רבינו (מוחזר גם לעיל בס"י יט, ואינו ר' משה הרצפאל אב"ד סילאש המחזר בס"י רב, ע"י בספר דעתים ותלמידיו), 5. ר' יוסף ווייסע (ובזה מובנת מליצת רבינו להלן בסמוך), 6. ע"פ שבת ל, א. וע"י לעיל סי' קצב בענין אחר שגם סדר רבנו שאם ביה"ד של פרשבורג מקיל אין מקום להחמיר.